

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **J. A.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2005, č. j. 36 Az 936/2003 – 49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 28. 4. 2005 zamítl Krajský soud v Brně žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 11. 11. 2003, jímž nebyl žalobci udělen azyl podle ust. § 12 § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb. a zároveň bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 cit. zákona. Rozsudek Krajského soudu v Brně byl žalobci doručen do vlastních rukou ve V. v. P. – P. a doručenko je žalobcem vlastnoručně podepsána. Převzetí zásilky potvrdil žalobce dne 7. 6. 2005.

Proti rozsudku Krajského soudu v Brně podal žalobce kasační stížnost dne 18. 5. 2006 z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Žalobce namítal, že mu rozsudek Krajského soudu v Brně byl doručen nezákonným způsobem, resp. mu nebyl platně doručen vůbec, neboť byla nesprávně použita fikce doručení při doručování písemnosti do P. s. M. v. K.. V dalším pak namítal rovněž vadu řízení před krajským soudem spočívající v tom, že o věci bylo rozhodnuto bez jednání, ačkoliv k tomu žalobce nedal souhlas. Žalobce proto navrhl, aby napadený rozsudek Krajského soudu v Brně byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení, eventuálně aby byla kasační stížnost pro předčasnost odmítnuta a Krajskému soudu v Brně uloženo, aby žalobci rozsudek platně doručil.

Podle § 106 odst. 2 musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla žalobcem podána opožděně. Jak bylo již uvedeno výše, žalobce převzal napadený rozsudek Krajského soudu v Brně do vlastních rukou ve V. v. P. – P. dne 7. 6. 2005. Posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti tak byl den 21. 6. 2005. Tato lhůta uběhla žalobci marně. K tomu pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že nedospěl k závěru o nezákonném doručení napadeného rozsudku Krajského soudu v Brně žalobci, neboť jim uváděné údaje o náhradním doručení jsou v příkrém rozporu s obsahem spisu citovaným výše. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

jako opožděnou odmítl. Za této situace již pro nadbytečnost nerozhodoval o žádosti žalobce o ustanovení právního zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. listopadu 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu